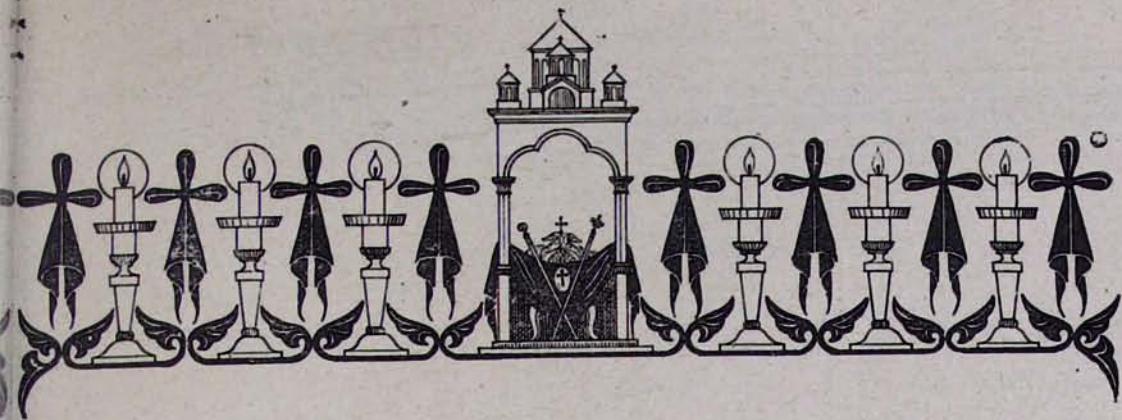

Երջանկանիշատակ S. Զ ա ր ե ն Արքազան, Աթոռակալ Տանն Կիլիլիո Կաթողիկոսության

ՀԱՆԳԻՍ
ԱՄԵՆԱՊԱՏԻՎ Տ. ԶԱՐԵԼ ՄՐԲԱՋԱՆ ԱԹՈՌԱԿԱԼԻ
(1915—1963)

Փետրվարի 18-ին Անթիլիասի Կաթողիկոսարանից Խորեն սրբազնի ստորագրությամբ Մայր Աթոռում ստացված հեռագիրը գուժում էր անակնկալ և դառնաղես մահը Ամենապատիվ Տ. Զարել Սրբազն Աթոռակալի:

Տանն Կիլիկիո Սրբազն Աթոռակալի մահը խորին վիշտ է պատճառում Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետին, Մայր Աթոռի միաբանության:

Նորին Ս. Օծության հրամանով, Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի ատենապետ գերազնոր Տ. Սահակ արքեպիսկոպոս Տեր-Հովհաննիսյանը ցավակցական հեռագիր է հղում Խորեն սրբազնին, հանուն Վեհափառ Հայրապետի, Մայր Աթոռի միաբանության և Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի խորունկ վշտակցություն հայտնելով Կիլիկյան Աթոռին, միաբանության և ժողովրդին՝ այս մեծ կորստի առթիվ:

Այնուհետև, Վեհափառ Հայրապետի կարգադրությամբ, փետրվարի 21-ին, Մայր Աթոռում, Վարդանանց տոնի օրը, պատարագ է մատուցում Հոգևոր Ճեմարանի վերատեսուչ գերազնոր Տ. Հայկազուն արքեպիսկոպոսը:

«Հայր մեր»-ից առաջ բեմ է բարձրանում Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի անդամ գերազնոր Տ. Ասողիկ սրբազնը և հանուն Վեհափառ Հայրապետի, Մայր Աթոռի միաբանության և Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի խորունկ վշտակցություն է հայտնում Կիլիկյան Աթոռին, միաբանության և ժողովրդին՝ ամենապատիվ Տ. Զարել Սրբազն Աթոռակալի անակնկալ և տիսուր մահվան առթիվ:

Այնուհետև Տ. Ասողիկ սրբազնը ջերմորեն խոսում է հանգուցյալի կյանքի և գործունեության մասին և բարեմաղբություններ անում Կիլիկյան Աթոռի պայծառության համար:

Դամբանականից անմիջապես հետո, Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետի նախագահությամբ, Մայր Տաճարի ավագ բեմի ատյանում կատարվում է հոգեհանգստյան հատուկ պաշտոն նորոգ հանգուցյալ Տ. Զարել Սրբազնի անմոռաց հիշատակին:

Սուրբ պատարագին և Հոգեհանգստյան արարողության ներկա են նաև հանգուցյալ Սրբազնի հայրենաբնակ բոլոր հարազատներն ու բարեկամները, որոնց մեծ վիշտը բաժանելով, միիթարում է նրանց Վեհափառ

Հայրապետը, արցունքուտ աշքերով և սիռփանքի սրտագին արտահայտություններով:

Հավարտ սուրբ պատարագի, Վեհափառ Հայրապետը Վեհարանում ընդունում է պաշտոնական ցավակցությունը Մայր Աթոռի միաբանության, Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի և Հանգուցյալի հարազատների:

Հանգուցյալի հիշատակին «Հոգւոց» արտասանելուց հետո, իր խոսքի մեջ Ամենայն Հայոց Հայրապետը վշտով և ափսոսանքով անդրադառնում է Հայ Եկեղեցու կրած մեծ կորստին հանձին իր սիրելի Եղբոր՝ ողբացյալ Ամենապատիվ Տ. Զարեհ Սրբազն Աթոռակալի մահվան:

Այնուհետև նորին Ս. Օծությունը բարեմաղթություններ է անում Կիլիկյան Աթոռի անսասանության, միաբանության և ժողովրդի բարօրության համար:

Վեհարանում ևս ներկա էին նաև ողբացյալ Տ. Զարեհ Սրբազնի հարազատները, որոնք առանձինն արժանանում են Վեհափառ Հայրապետի սփոփանքին և ուշադրության:

Վեհափառ Հայրապետի կարգադրությամբ, Նրա անվանակոչության տոնի առթիվ նախատեսված պաշտոնական հանդիսությունը և ընդունելությունը զանց են առնվում, ի հարգանս հանգուցյալի թարմ հիշատակի:

Հանգուցյալ Ամենապատիվ Տ. Զարեհ Սրբազնը ծնվել է 1915 թվականի փետրվարի 14-ին Մարտ քաղաքում (Կիլիկիա):

Ավագանի անունն է Եղել Սիմոն:

1927 թվականին ծնողների հետ գաղթել է Հալեպ (Սիրիա) և հաստատվել այնտեղ, ուր սովորել է Ազգային Մեսրոպյան վարժարանում և ապա շրջանավարտ եղել Հայկազյան վարժարանից:

1930 թվականին ընդունվել է Կիլիկյան Աթոռի նորաբաց Դպրեվանքում, որպես առաջին սաներից մեկը:

1935 թվականին հաջողությամբ ավարտելով դպրեվանքի ուսման հնգամյա շրջանը, կուսակրոն քահանա է ձեռնադրվում ձեռամբ Դպրեվանքի վերատեսուշ լուսահոգի Տ. Շահն արքապիսկոպոս Գասպարյանի:

1936—1938 թվականներին հետևում է Բրյուսելի համալսարանի արևելագիտության և պատմության դասընթացներին:

Այնուհետև վանքում կատարում է մի շարք պատասխանատու և կարևոր պաշտոններ:

1940 թվականին ընտրվում է Հալեպի թիմի առաջնորդական տեղապահ և 1943-ին առաջնորդ:

1947 թվականի փետրվարին կոչվում է Եպիսկոպոսական աստիճանի Տ. Գարեգին Վեհափառ կամ առաջի ձեռամբ, օծակից ունենալով Տ. Փառեն, Տ. Եղբենիկ, Տ. Խորեն և Տ. Ղևոնդ եպիսկոպոսներին:

1956 թվականի փետրվարից մինչև 1963 թվականի փետրվարը վարում է Կիլիկիո Կաթողիկոսության աթոռակալությունը:

Ամենապատիվ Տ. Զարեհ Սրբազն բնավորությամբ հեղահամբույր, զարդացած, գիտակից բարձրաստիճան հոգևորական էր, կոչմամբ և իր ամբողջ կյանքով նվիրված եկեղեցուն:

Նրա մահով Հայաստանյայց Առաքելական եկեղեցին կորցնում է իր հավատավոր և ժողովրդանիկեր առաջնորդներից և սպասավորներից մեկին:

Խո՛մկ և աղո՛թք նրա պայծառ հիշատակին:

